

NJË GRUSHT DASHURI

ADEM ZAPLLUZHA

NJË GRUSHT DASHURI

Redaktor:
Xhevahir Cirongu

Recensent:
Mazllum Baraliu

Lektor:
Xhevahir Cirongu

NJË GRUSHT DASHURI

ADEM ZAPLLUZHA

NJË GRUSHT DASHURI

Shoqata e Shkrimtarëve
“Fahri Fazliu”
Kastriot, 2014

Fjala e redaktorit

VARGU I POETIT ADEM ZAPLLUZA SHPËRTHEN EDHE TE HAIKU

Nuk është një rastësi, që poeti Prishtinas Adem Zaplluzha, ndryshe nga herët e tjera, këtë radhë na paraqitet me një tufë buqetë poezish të haikut. Ai ka derdhur gjithë gurgullimën burimore të shpirtit të tij në këtë vëllim të ri me poezi(Haiku).

Pas shumë veprave të botuara me poezi, këtë radhë ky poet cilësor dhe i ndryshëm nga poetët e tjerë; na paraqitet me një stil disi ndryshe në vargëzim të vargut poetik.

E themi këtë, sepse ai sjell para lexuesit të poezisë një gjini tjetër e cila kjo lloj poezie është pak e njohur te lexuesi ynë. Kjo lloj poezie është shkruar më shumë nga poetët Japonezë, dhe më pas u përhap edhe në vendet e kontinentet e tjera, pra edhe në Shqipëri. Poetët shqiptarë kanë shkruar dhe shkruajnë bukur haikun me fjalën e bukur shqipe. Poezia haiku është varg i çastit,ku poeti e lidh vargun me natyrën që e rrethon, e kështu shpërthen së bashku me ndjenjën e brendshme të tij. Kam lexuar varg të haikut nga disa autorë të vendit tonë, dhe më kanë befasuar me stilin e mënyrën e të shkruarit. Ata kanë këputur petale vargu nga haiku shpirtëror i tyre, që kur i lexon librat me këtë lloj vargu sa të shkurtër e të ngjeshur me gjetje filozofike; s'ke se si të mos emocionohesh. Aty, te ai varg plot ylbere, shpërthen mendimi e

fluturon drejt hapësirës qiellore. Dhe jo vetëm kaq, por është në kërkim të së bukurës fjalë deri në kozmos.

Në këto dy dekada të shekullit XXI, poetë shqiptarë po e thonë fuqishëm fjalën e tyre edhe duke shkruar vargun e poezisë në haik. Ata janë shumë, ne po sjellim vetëm disa emra prej tyre si, Milanov Kallupi, Muharrem Gazioni, Nebi Dragoti etj. Kësaj armate poetësh të cilët kultivojnë haikun e që shtrihen në gjithë hapësirën shqipfolëse, i shtohet edhe një emër tjetër që këtë radhë na paraqitet me varg haik, dhe ai është poeti nga Kosova Adem Zaplluzha. Vargu që shkruan në haik Ademi, pulson fuqishëm me vendlindjen e tij Prizrenin. Rrënjët e vargut poetik janë ngulur nga veriu deri në skajin më jugor të Shqipërisë, atje te deti Jon. Flladi i luleve pranverore, era e maleve të bjeshkëve shqiptare, valët e bardha të Lumëbardhit të Prizrenit, "puthen" me kaltërsinë e "Baba Tomorit", dhe "shtrëngojnë duart"

me detin Adriatik e 'vallëzojnë' së bashku me detin Jonian. Dhe për këtë poeti shkruan kështu:

**"Në gjumin e Lumëmardhit,
Ndjeva afshin
E puthjes së Jonit!"**

Duhet të theksojmë se poeti nuk lë pa përmendur edhe qytetin e vendlindje së tij. Ashtu, si gjithë poetët e tjerë të cilët kanë shkruar për vendlindjen e tyre të

dashur, edhe poeti Adem Zaplluzha nuk e anashkalon atë, por hedh vargje të ëmbla edhe në haik për qytetin e lindjes, sepse “oksigjeni” i frymëzimit poetik është aty te vendlindja. Midis të tjerave ne shkëputëm këto vargje diamantesh që poeti ka ditur të përshkruaj aq bukur në tre vargshin e shkruar te haiku i këtij vëllimi të parë në varg haik. Natyrës së bukur që ka qyteti i Prizrenit, nuk i shpëton dot edhe syrit e ndjenjës së poetëve, historianëve apo vizitorëve të ndryshëm kur shkojnë aty në këtë qytet me vlera të shumta historike e atdhetare. Më konkretisht, poeti shprehet me këto vargje:

“Qyteti im

Me zambakë të bardhë, Pranvera në adoleshencë”.

Poeti bëhet grusht ndaj gjithë dëshirave të jetës. Në këtë rrugëtim të pandalshëm ai trupëzohet si një metal, që kurrë s’jepet ndaj vështirësive, por ecën me vrullin e erës së shpirtit deri te shpirti i gruas, te kjo qenie njerëzore që ripërtërinë shoqërinë e shkrin akujt e së keqes duke mbjellë lumturinë. Burimi shpirtëror i potit na rrëfëhet qartazi nëpërmjet vargut edhe të haikut. Prandaj, ai ka zgjedhur të vendosi gurë të bardhë nga shpirti i tij në këtë vëllim edhe titullin **“Një grusht dashuri”** me haik. Vargu që ka në vetvete trio, e që në vargun e tretë na jep forcën dhe kuptimin filozofik, të bën që ta lexosh disa herë poezinë e shkruar nga ky poet; që tashmë ka një pjekuri klasike në ndërtimin e vargut në gjithë gamën e botimeve me

poezi. Ai vjen i freskët edhe me këtë buqetë të haikut në këtë vëllim të parë. Diku, mes poezive të tjera, ai shkruan:

**“Një lule buzëvarur,
I hapi petalet
Përpiu mjegullat”.**

Apo:

**“Një grusht dashuri
Në shpirtin e gruas,
I shkrin kallkanët!”**

E megjithatë, vetë poeti bëhet zog e fluturon. Ai çan mjegullat e kohëve të shkuara e të tashmes, dhe si një meteor ecën i vetëm hapësirës qiellore, me një kusht për të kapur e shkruar vargun poetik. Poezia është jeta e vetë poetit Adem Zaplluzha, që në fund të fundit u thotë edhe të tjerëve, e në veçanti lexuesit të poezisë, se poezia të mban gjallë edhe kur je larguar nga kjo botë fizikisht. Metaforat e gjetura, krahasimet, figurat e tjera letrare që janë “mbjellë” në haikun e shkruar të poetit Adem Zaplluzha, s’ke se si të mos ndihesh i plotfuqishëm e të ecësh i qetë në rrugën e qumështit në hapësirën qiellore. Më konkretisht shkruan:

**“Një zog në fluturim,
I pyet mjegullat
Për rrugën e qumështit”.**

...Dhe poeti e mbyll vëllimin poetik haiku “Një grusht dashuri” me këto vargje dritëjete

**“Nëse arrin Të bisedosh
me gjethet,
Shndërrohesh në lule!”.**

Me këto vargje tregohet qartë, se jeta jonë është një gjethe që gjelbëron në stinët tona, por më e rëndësishme është kur arrin të bisedosh me këto gjethe, të cilat janë vitet tona, sepse një ditë ato do thahen, por bashkëbisedimi i shndërron vitet në lule që s’vdesin kurrë, pra kjo lule e ka emrin mirësi!

Autorit i urojmë suksese të tjera në krijimtarinë letrare.

*Xhevahir Cirongu, Poet
Durrës, 25,03,2014*

Një grusht dashuri
në shpirtin e gruas
i shkrin kallkanët!..

Mbi shpatullat e stinës
rri vjeshta,
dimri hyri në shpirt.

Një lule buzëvarur
i hapi petalet
përpiu mjegullat.

Ngricat mbi çati
i mëkojnë,
zogjtë e pranverës.

Një zog në fluturim
i pyet mjegullat,
për rrugën e qumështit!

Kur trishtili,
zgjohet në mëngjes.
Stina veç përfundon!?!..

Në syrin e plepit
rrënjët çelin
lule të bardha mimoze.

Nëse arrin...
të bisedosh me gjethet.
Shndërrohesh në lule!

Në shpirtin e vault
lahet nata,
yjet xhelozojnë njëri - tjetrin.

Kur vdes njeriu
arkivoli bisedon
me dhëmbët e tokës.

Po që se mjegullat
mashtrojnë ylberin
lind dita e buzëqeshur.

Në këtë degë molle
paska mbetur peng
puthja e Evës.

*Nga dritarja ime
në gjumin e ëndrrës
hyri hëna.*

Prishtinë 02 janar 2014

*Nga frika
në syrin tim
u fsheh nata.*

Kur zbrazej lumi
në etjen time
ti nuk ishe askund.

Vetëm sonte ngjau
që hëna të rrokulliset
tatëpjetë kujtesës!..

Nëse skuqen sytë
nga majat e vetullave
pikon trishtimi.

Një diell i ri
ka zënë të piqet.
si molla në degë

Në lotin e hirtë
vetullat nga etja
digjen flakë.

Pas ikjes së fluturave
në mungesën tënde
putha gotën e dehur!?

Pas shpinës digjeshin lulet
çdo gjë mbeti
vetëm një kujtesë.

Kur zbardhi agullima
në degët e mollës
ti mbete harresë...!

Ajo i përngjante ëndrrës
kur nga baladat
ikën zogjtë pretarë.

Trëndafilat çelin
pëllumba prej argjile
dielli perëndon në veri.

Pareshtur dënesin mjellmat
në lotin tim,
përmyten varkat e dehura.

Mbi hinoren time
si qentë endacak
mbrëmë lehën mjegullat.

Aq shumë kisha uri
sa që leha
në kuartet me yjet.

Ti s'ishe askund
kur dje ikën
zogjtë e mendjes.

Isha i uritur
kur e kafshova ditën,
befasisht lehte nata.

Pas larjes së dhëmbëve
putha brushën
ngarkuar me lot.

Ti u largove ,
Kanarinat në kafaz.
Asnjëherë më s'kënduan!?

Mbi tavolinë
lulet e fishkura
lugët dënesin si qilimi.

Nuk i ndale të qeshurat
kurse heshtja
qante si mjellma.

Pas ndarjes sonë
ishte dita e parë,
kur fundosej ëndrra.

Ti veç ishe harresë
kur unë dola
nga lëkura ime.

Mbrëmë nuk mjaftoi
cicërima e zogjve..!
Frynte edhe murrhani.

Mes erës dhe shiut
unaza mbeti peng
si gur sinori.

Mos hyrë pa lugë
në fund të hinores,
vdesin të uriturit.

Kur humba durimin
mes gishtave të erës,
i mbolla shpresat.

Problemi i problemit
është kotësia,
që bashkëjeton me njeriun.

Kur frynë era
rrënjët hapin gojën!
I përpinë gjethet.

Nëse sytë kanë mendje
sa shumë trëndafila!
Bartin syze.

Ishte koha e ngjizjes
nga libri i shenjt
fluturuan korbat.

Deshi t'i përngjaj Ikariusit
diellit të dylltë,
iu shkrinë flatrat.

Kur mbiu lulja
era kuptoi kohën,
e çastit të lindjes.

Të ngjizja me zjarrin
hijet e mermerta,
sërish u thyen.

Ishte mëngjesi i hershëm
kur çeli lulja,
një zog të tejdukshëm.

Në adoleshencë
ma mohuan fëmijërinë,
u rrita para kohe!

Qyteti im
me zambak të bardhë,
pranvera në adoleshencë !

Në gjumin e Lumëbardhit
ndjeva afshin
e puthjes së Jonit!

Dy herë në ditë
gabon era
nëse frynë nga malet.

Prishtinë, 07 janar 2014

Po që se hynë,
në vorbullën e ujit
takohesh me arkivolin!?

Nëse i mbyllë sytë
kryqi yt dehidrohet
si kaktusi në shkretëtirë.

Kur kthehen zogjtë
nga mërgimi
hapen dyert e Parajsës.

Drita shkyçet,
por edhe kyçet
në fund të tunelit.

Dielli është i gjithkujt,
por i ngroh
vetëm të privilegjuarit.

Mbaju për kryqin tënd,
sepse një ditë
do përdoret si kërrabë.

Ky zë shiu
sa shumë i lagu,
ëndrrat e shthurura..!

Nga rrënja e lules,
një bletë nxori
Balsamin shërues.

Ti u vetëlidhe
për fjalën tënde.
Udhëtimi ishte i pamëshirshëm.

Në sytë e gotës
i dehuri e njeh
vetëm etjen.

Në këtë kornizë
fotografia ime,
pa asnjë ëndërr

Nëse të përngjaj ty
si mund të jem
vetvetja ime.

Shi i acartë
bie vetëm dimrit.
Vjeshta nuk erdhi sivjet?!

Kjo kafkull breshke
sa shumë i përngjan
Epitafit të erës.

Ti nuk je as hije,
po të ishe
do përngjaje përmendores.

Sa herë kafshoj ditën
në sytë e mbrëmjes
shtrydhen rrënjët.

Kjo fundjavë
po i përngjan meteorëve,
bien si yjet endacak.

Ikja e juaj
deri në Golgotë.
Një tregim fantastik!

Larja e duarve
ritual i lashtë,
i një nocioni biblik.

Me 21 mars
ndërrojnë stinët,
sërish kthehet pranvera.

Kur zhvishet hëna
deri në asht,
qielli mbetet lakuriq.

Në varret e qytetit
statuja skeletesh.
Njeriu ecën me pashnik.

Kur piqet buka,
kokrra e grurit
pëlcet nga xhelozia.

Një fyell prej shiu
në duart e Panit
loz me gjethet vjeshtake.

Era frynte tërmal kujtesës
lumenjtë e qytetit
ndërrojnë rrjedhën.

Po të isha si ti
do të shkruaja
vetëm epitafeve.

Në emër të atit,
dhe të pushtetit
ndryshoni deklarin.

Vetëm zogjtë shpëtuan
në atë aksident
ishte fatkeqësi komunikacioni.

Asnjë peshk fluturues
nuk mbeti te brigjet,
protestojnë tasat e konservave.

Nëse nuk më dashuron,
përherë dikush tjetër
pret me krah të hapura.

Eca njëqind vjet
deri te ëndrra ime.
rruga ishte e gjatë..!

Desh vdiq nga etja
pranë gotës me ujë
ju than buzët.

Të pash te kolonadat
portreti yt,
qeshte me hijen.

Mbretëresha abdikoi
pas lojës së hijeve,
u fundosën kalatë.

Pa uji mbetën
ushtarët në prapavijë,
si gjethet fishken oficerët.

Pareshtur binte shi
binin edhe yjet,
në pjesët e ekzistencës.

Varri im
sa larg kryqi yt?!
Epitafet çelin lule mimoze.

Gjethet thërrasin etjen,
nga zëri i lules
pikon vesa e vonuar.

Kur pushuan të reshurat
zambakët e Prizrenit,
u fishkën nga etja.

Sa qenka vështirë
të jesh lule,
çdo kush i afron hundët.

Nga kujtesa e lules
zbritën zogjtë.
Pranvera mbeti lakuriqe .

Mos e moho
ekzistencën e luleve...
Kopsht im ëndërron pranverën.

Mos mendoni për dimër,
në gjumin e pasteleve
flenë fluturat.

Sa herë çelin mimozat
aromat e ftonjve
kanë një tjetër shije.

Kjo lule,
nuk paska asnjë emër
përpos aromës së saj.

Sonte është vonë
nesër do mbjelli lule,
në shuplakat e erës.

Mos më prit
te aroma e trëndafilit,
është shtrati im.

Do flejë mes luleve
lulja ime,
askurrë e puthur.

Dimri i mbylli portat,
në dritaret e rrapit
trokiti qukapiku.

Pas njëqind vjetëve,
mes luleve të mollës
i humba fluturat.

Prishtinë, 08 janar 2014

Gjërat paskan ndryshuar
në vajin e lulediellit,
përmbytje lotësh.

Kur erdhi era
ti nuk ishte askund!
Zogjtë akoma qajnë.

Lulëkuqen e zuri gjumi
asnjë zog mali,
nuk fjeti mbrëmë.

Në kopshtin biblik
një degë pjeshke,
ëndërron Evën.

Vetëm lulja,
ti dhe hëna
i përngjani pavdekësisë.

Me lot prej mjegullave
lulja dëneste,
fatin e shakullinës.

Po të isha lule
në çdo vazo
do rritesha si dashuria!

Era nuk tha asgjë:
në krah zogjsh
aroma zgjoi ditën.

Këtu nuk është perëndimi,
nga fletëzat e lules
lind dita.

Punë e paqme
vetëm lule mështekna.
Rritet pa lot.

Lulja e dashurisë
puthi atë të urrejtjes,
petalet këndojnë në duet.

Këtu dhe tash
fillon pranvera,
në vazo qeshin lulet.

Kur qajnë mimozat
nëpër luadhe trishtohen
puthjet e erës..!

Prishtinë, 8 janar 2014

Pas shtrëngatës
kalorësit zbritën,
nga dizgjinët kryeneç.

Mbrëmë abdikuan gjethet
një ëndërr e shthurur...
hyri mes luleve.

Vjeshta degëthyer
hyri në dimër,
sërish buzëqeshi pranvera.

Në faqet e memories
ti ishe e fundit,
që puthe trishtimin.

Heshtë!
Nëse bisedon sonte
sërish do dënesin pjergullat.

Nesër zgjohen rrënjët,
mbase është koha
e ringjalljes së vazos.

Nuk pritëm kot,
fara e mbjellë
lulëzoi si dashuria.

Ishte tepër vonë,
që në vazo druri
të çelin bimët magjike.

Ti nuk kërkove falje,
në buzët e zambakëve
u fishkën stinët.

Ky mall
sa afër meje,
po aq larg teje.

Ti sërish ike...
në rrënjët e tërfilit
mbinë gjethet e fatit.

Sonte është vonë
vetëm nesër,
do bisedosh me degët.

Ti nuk je lule,
era bisedon
vetëm me vazon.

Për një degë pjergulle
kalorësin e dehur,
zbritën nga gështenja.

Asgjë nuk dua sonte
më mjafton lulja,
dhe aroma e pranverës.

Mbrëmë iku bleta,
më mbeti kosherja
pa asnjë lugë mjaltë.

Mbase kishte ardhur
një tjetër pranverë,
ajo buzëqeshte me gjethet.

Gëzohet manaferra,
kjo aromë vjeshte
nuk paska emër.

Pas kafshimit
dhëmbët mbetën peng:
Në kopshtin e Edenit!

Tërë kohën vrapova
pas hijes sime,
flutura fotografohej në degë.

Unë kthehem atëherë
kur zbret dielli,
nga vazot e kristalta.

Ju pritni mëngjesin,
nëse nuk vjen
shndërroheni në flutur.

Kur doli nga uji
pamë se ishte
një sirenë e mrekullueshme!

Me ndihmën e flatrave
një zog dykrenor,
provokonte qiellin.

Kur qajnë rruzaret,
nga shpirti i lisit
pikojnë lotët e zanave.

Unë vazo kristali
ti lulja e egër,
këndojmë në trio.

Shi pranvere,
dashuria e jonë
në vjeshtë fishken gjethet.

Po venitën zambakët,
në gjëmën e Lumëbardhit
sërish çelin lulet.

Në zemrën e trishtuar
si një det dallgësh,
përmyten ëndrrat.

Punë që s'bëhet
stoli në park,
paska mbetur në vetmi.

Unë isha i fundit
kur e pashë lulemëllagën,
me degë të thyer.

Edhe luledielli,
si ti e dashur
i përngjante diellit.

Prishtinë, 09 janar 2014

Mbrëmë nuk ishte fillimi,
por as fundi
gjeneza kishte filluar.

Mbi një fluskë vese,
si arka biblike
notonte mëngjesi.

Ishte shumë herët
ose tepër vonë,
për dështimin e ditës.

Mes dy lojërave
duhet zgjedhur lojën,
e cila kurrë s'përfundon.

Edhe gjethi i fundit
i vjeshtës,
hyri në gjumë.

Stinët janë si hijet,
kurrë nuk takohen
njëra me tjetrën.

Pas dështimit të errësirës,
njëherë e përgjithmonë
dolëm përtej dritës.

Mbi disa gjethe vjeshtake
si në legjendë,
notonte stina e përлотur.

Po të isha saksi,
i kisha puth
të gjitha vashat sybajame .

Më fal kësaj radhe
gabimisht besova,
vazhdimësisë së gënjeshtërs.

Nëse vonohesh
asgjë s'do të jetë,
siç ishte dje.

Ti beson në dashuri,
kurrë nuk pyete
cilën lule e dua.

Ishte tepër vonë
kur binte shi,
në kopsht zbriti nata.

Shumë folët për Parajsën,
por asnjëherë
nuk deshët të vdisni.

E binda tërë botën,
por vet mbete
një vazo e boshatisur.

Thash lulet janë shpresë,
rrënjët abortuan
herët në mëngjes.

Isha i uritur,
sa që kafshova vetveten
duke ikur me hijet.

Mos i beso askujt,
vetëm kjo lule
fsheh aromën e pranverës.

Këtë vazo me borzilok,
si varkat e mbytura
e zuri gjumi.

Asnjë ndryshim s'ndodhi,
vetëm në etjen tënde
binte shi.

I more prej meje
të gjitha shpresat,
të lutem, kthema ëndrrën!

Sonte vetëm gjumi im
të mbeti peng,
si murrani frynte jugu.

Stina nuk paska ngjyrë
uji kishte etje,
në mbarim të tregimit.

Nëse dashuria është zog,
me padurim pres
ta mësoj fluturimin.

Ishte fillim i tregimit
kur u dashuruam,
sot po shkrihen kallkanët.

Iku edhe ky dimër,
pranvera mbeti vetëm
duke i ujitur lulet.

Koha kalon, dhembjet shuhen,
ky zjarr fatkeq
askurrë nuk do shqimet...!

Sonte jemi bashkë,
vetëm aroma luleve
mes nesh dhe hënës.

Lulja i beson shpresës,
mllefi është
një zog i verbër .

Fati i ëndrrës,
mbrëmë zgërdhihej
në fund të filxhanit.

U moshuan stinët,
ti akoma moj grua
më mbanë gjallë.

Nata kishe etje,
në zhgëndrrën tënde
drerit iu thyen brirët.

Prishtinë, 10 janar 2014

Në maja dallgësh
fle pulëbardha,
moli ëndërron mëngjesin.

Vetëm një varkë
S'erdhi te fanari,
Kush i ndezi dritat?

Kishte ikur stina...,
kur u zgjuam
te pragu rrinte vjeshta.

Vetëm një zog
i përngjante dashurisë,
ëndërronte pranverën.

Nusja flokëshprishur
si pranvera,
i përngjante vjeshtës.

Ajo i donte lulet,
sa herë qeshte
dukej si saksia.

Për inat të natës
hëna zhveshi fustanin,
mëngjesi ishte lakuriqësuar.

Kur mjaullin nata,
nëpër vetminë e rrugëve
bredhin qentë endacak.

Në buzët e hënës
si zog nate,
duket gërneta e ciganit.

Dasmat posa kanë filluar,
një këngë shtojzovallesh
dëgjohet te lugjet!

Mos u lodh kot,
harresa është
motra e madhe e kujtesës.

Ishte pranverë e hershme,
kur harabeli
mbeti pa cicërimë.

Shkrepi një rafal fjalësh
asgjë s'kuptova,
përpos urrejtjes.

Iku ashtu siç erdhi
binte shi,
nga shpirti i mjegullave.

Tërmeti zgjati pesë sekonda,
kurse zemra ime
akoma po dridhet..!

Ti ishe si era,
asnjë lulevath
s'ma do veshi.

Prishtinë, 20 janar 2014

Kur jam i vetmuar,
zambakët nuk e kuptojnë
dhembjen time.

Kot kjo ikje megjullash
Luleshpata,
nuk mbinë mbi gur.

Fal Hyjit,
që s'jam si ti
më kishte pëlcur zemra.

As nga dhembje,
s'po thyhet
ky gur i stralltë.

Kur ajo dënes
vetëm mjegullat,
i përngjajnë hënës.

U shkyçën dritat,
yjet puthen
me meteorët endacak.

Në maje dallgësh
fle deti,
moli ëndërron mëngjesin.

Vetëm ti qeshje
kur qante mëngjesi,
mbi varkën e thyer.

Prishtinë, 21 janar 2014

SHËNIME BIOGRAFIKE PËR AUTORIN

Adem Zaplluzha u lind në Prizren, më 1943. Shkollën fillore dhe të mesme i kreu në vendlindje, ndërsa Akademinë Pedagogjike në Prishtinë. Një kohë punoi si mësues nëpër fshatrat Studençan të Therandës (ish Suharekës) dhe Hoça e qytetit, afër Prizrenit. Ndërkohë punësohet si përkthyes në Korporatën Energjetike të Kosovës. Me shkrime filloi të merret kryesisht me poezi që nga mosha e fëmijërisë. Rugën letrare e nisi me vjershën e parë për fëmijë të cilën e botoi në revistën “Pionieri”, më 1957. Si i punësuar në Korporatën Energjetike të Kosovës bashkë me shokët e punës dhe pendës themeloi grupin letrar “Lulëkuqet e Kosovës”. Në Kuadër të punës së këtij grupi letrar që botuar përmbledhja “Ngjyra e kohës”, në të cilën u përfshi një numër i konsideruar i poezive të tij. Krahas krijimeve të publikuara në revistat për fëmijë, botoi edhe një serë shkrimesh nëpër gazetatat e kohës që dilnin në Prishtinë dhe Shkup. Është anëtar i Lidhjes së shkrimtarëve të Kosovës, prezent në disa antologji dhe në librin Kosova letrare të poeteshës Monica Mureshan. Është prezantuar në *Leksikonin e Shkrimtarëve Shqiptarë 1501-1990*, nga Hasan Hasani, në *Leksikonin Shkrimtarët Shqiptarë për fëmijë 1872 - 1995* nga Odhise K. Grillo, si dhe në

librin *Portrete Shkrimtarësh* nga Demir Behluli, Prishtinë, 2002. Në maj të vitit 2013 Klubi i Artistëve dhe i shkrimtarëve të Durrësit ia ndau çmimin e karrierës për kontributin e dhënë në letrat shqipe. Jeton dhe krijon në Prishtinë ndërsa aktivitetin letrar e zhvillon në kuadrin e Klubit letrar “Fahri Fazliu”, në Kastriot.

BOTIME TË AUTORIT

1. **“Puthje”, poezi**, “Rilindja”, Prishtinë, 1974.
2. **“Ecjet e viteve të mëdha”, poezi**, “Jeta e Re”, Prishti 1995.
3. **“Çamarrokët e Thepores”, poezi për fëmijë**, “Shkëndija”, Prishtinë 1996.
4. **“Muret”, poezi**, “Jeta e Re”, Prishtinë, 1997.
5. **“Morfologjia e dhembjes”, poezi**, “Faik Konica”, Prishtinë, 2000
6. **“Ai vjen nesër”, poezi**, Qendra e Kulturës, Klubi letrar “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2007
7. **“Letër nga mërgimi”, poezi**, Klubi letrar “Fahri Fazliu” Kastriot , 2007
8. **“Letër nga mërgimi 2 “ poezi**, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar , “Fahri Fazliu”, Kastriot 2007
9. **“Udhëdarja”, poezi**, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar , “Fahri Fazliu”, Kastriot , 2008
10. **“Thirrje e gjakut” poezi**, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar, “Fahri Fazliu” Kastriot 2008
11. **“Asgjë sikur molla”, poezi**, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2009.
12. **“Vesa në lotin tim”, poezi**, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar “Fahri Fazliu”, 2009,
13. **“Puthja e gozhduar”, poezi**, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar, “Fahri Fazliu”, Kastriot , 2009.

14. **“Kashelasha në vargje”**, poezi për fëmijë,” Qendra e kulturës, Kastriot, 2009.
15. **“Pema e bekuar”**, E përkthyer, Rumani, 2010.
16. **“Bajraktarët e vatanit”**, poezi satirike, Klubi letrar, ”Fahri Fazliu” Kastriot , 2010.
17. **“Hijet e ndryshkura”**, poezi,”Qendra e kulturës”, Kastriot,2010.
18. **”Stuhi në Kutulishte”**, poezi,”Qendra e kulturës”, Kastriot,2010.
19. **“Posa ikte nata”**, poezi, “Qendra e kulturës “, Kastriot,2010.
20. **“Loja e myshqeve”**, poezi,”Qendra e kulturës”, Kastriot,2010.
21. **”Lumëbardhi dhe gjëma”**, poezi,”Qendra e kulturës”,Kastriot, 2010
22. **“Metafora e heshtjes”**, poezi, “Qendra e kulturës”,Kastriot, 2010
23. **”Hyji në Prekaz”**, poezi,”Qendra e Kulturës”, Kastriot,2010.
24. **”Sinorët e hinores”**, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve-Kastriot 2010
25. **”Don Kishoti dhe Rosinanti”**, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
26. **”Zjarri i dashurisë”**, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve-Kastriot, 2010
27. **”Kur likenet vallëzojnë”**, poezi, Shoqata e shkrimtarëve-Kastriot, 2010
28. **“Ditari në vargje”**, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve-Kastriot, 2010
29. **“Tingujt që nuk përfundojnë”**, poezi, Shoqata e shkrimtarëve –Kastriot, 2010.

30. **“Shtegu i mallit”**, poezi, Shoqata e shkrimtarëve-Kastriot, 2010
31. **”Korniza e thyer”**, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, -Kastriot, 2010
32. **“Zgjimi i gjëmës”**, Poezi, Shoqata e Shkrimtareve-Kastriot, 2010
33. **“Vallja mistike”**, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve- Kastriot, 2010
34. **”Merre kodin”**, Poezi për fëmijë, Shoqata e shkrimtarëve Kastriot, 2011
35. **“ Letër atdheut”** poezi, Shoqata e Shkrimtarëve-Kastriot, 2011
36. **“ Tejdokshmëria e shiut”**, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve- Kastriot, 2011
37. **“ Përtej teje”**, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve-Kastriot, 2011
38. **“Sa afër e sa larg”** , poezi, Shoqata e shkrimtarëve-Kastriot, 2011
39. **“Vallja e zanoreve”**, Poezi , Shoqata e Shkrimtarëve- Kastriot, 2011
40. **“Ikja e eshtrave”**, Poezi për të rritur, Shoqata e Shkrimtarëve- Kastriot, 2011
41. **”Kalorësit e mjegullave”**, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve-Kastriot, 2012
42. **“Hingëllimat e shiut”**, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve- Kastriot 2012
43. **“Kur pemët i ndërrojnë këmishët”**. Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve- Kastriot, 2012
44. **“Mirëmëngjes Imzot”**, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve – Kastriot, 2012
45. **“Kafshimi i mikut”**, Poezi satirike, Shoqata e Shkrimtarëve- Kastriot, 2012

46. **“Atje tej maleve”**, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve , Kastriot-2012
47. **“Heshtja që del në shesh,”** Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot -2012
48. **“Portat e shpresës”**, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot-2012
49. **“Në dhomën time gjysmë të errët”**, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve- Kastriot, 2012
50. **“Kinse Lojë Shahu”**, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve- Kastriot, 2012
51. **“ Për çdo dekadë nga një baladë “**, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve – Kastriot, 2012
52. **“Fusha e mëllenjave”**, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve- Kastriot, 2012
53. **“E kujt është kjo vetmi”**, Poezi, Shoqate e Shkrimtarëve- Kastriot, 2012
54. **“Mos pyet për adresën e lumit”**, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve – Kastriot, 2012
55. **“ Stoli në parkun vjetër”** Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve- Kastriot, 2012
56. **“Urori i stralltë”**, poezi, Shoqata e shkrimtarëve –Kastriot, 2012
57. **“Po të mos ishte fjala”**, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve- Kastriot,2012
58. **“Thyerja e urave”**, poezi, Shoqata e shkrimtarëve –Kastriot, 2012
59. **“ Trokëllimat në gjumin e dallgëve”**, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve- Kastriot, 2012
60. **“ Në flokët e dëborës”**, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve –Kastriot, 2012
61. **“Një grusht nostalgji”**, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve-Kastriot, 2012

62. “ **Kur filluan të flasin njerëzit**”, poezi,
Shoqata e shkrimtarëve- Kastriot, 2012
63. “**Kur stinët kapërcejnë fshehurazi**”, poezi,
Shoqata e Shkrimtarëve – Kastriot, 2012
64. “ **Lisi në rrënjët e veta**” , Poezi, Shoqata e
Shkrimtarëve –Kastriot 2012
65. “**Eca ecëm dhe do ecim**”, Poezi, Shoqata e
Shkrimtarëve – Kastriot, 2012
66. “**Fëmijët e erës**”, Poezi, Shoqata e
shkrimtarëve-Kastriot 2012
67. “ **Çast në fund të stinës**”, Poezi, Shoqata e
Shkrimtarëve- Kastriot-2012
68. “**Si të flas me drurët**”, Poezi, Shoqata e
Shkrimtarëve-Kastriot, 2012
- 69, “ **Më pëlqejnë mendimet e tua**”, Poezi,
Shoqata e Shkrimtarëve- Kastriot , 2012
70. “**Andej dhe këndeje kohës**”, poezi, Shoqata e
Shkrimtarëve- Kastriot , 2012
71. “**Zëri i heshtjes**”, poezi, Shoqata e
Shkrimtarëve- Kastriot, 2012
72. “**Kush i lexoi letrat prej erës**”, poezi, Shoqata
e Shkrimtarëve-Kastriot, 2012
73. “ **Fluturimi i korbave në netët pa hënë**”,
prozë poetike, Shoqata e Shkrimtarëve –Kastriot,
2012
74. “**Koha e ime dhe koha e jote**”, Poezi, Shoqata
e Shkrimtarëve-Kastriot , 2012
- 75.” **Diku te një baladë**”, Poezi, Shoqate e
Shkrimtarëve –Kastriot, 2012
76. “ **Sonte çdo gjë po i përngjan lotëve**”,Poezi,
Shoqata e Shkrimtarëve –Kastriot, 2012

- 77 “ **Ky def prej hëne**”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve-Kastriot, 2012
- 78.“**Pyesni zogjtë në ikje** ”,Poezi , Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”- Kastriot 2013
- 79 “ **Fërfërimë gjethesh**”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot- 2013
80. “**Refrene yjesh**”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”- Kastriot, 2013
81. “**Te delta e mjellmave**”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot- 2013
- 82.“**Rinjohja**”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”- Kastriot, 2013
- 83.“**Diku në fund të një fillimi**”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”- Kastriot, 2013
- 84.“**Makthi i hijes**”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve-“ Fahri Fazliu”Kastriot, 2013
- 85.“**Një zog prej uji**”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”- Kastriot2013
- 86.”Asnjë fjalë nuk frymon”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”- Kastriot, 2014-
- 87.”**Daullet e një nate**”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve “Fahri Fazliu”-Kastriot 2014
- 88.”**Sytë e gurtë të erës**”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”- Kastriot, 2014
- 89.”**Kur dehen perënditë**” , Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”-Kastriot -2014
90. “**Fjetëm njëqind shekuj**”Prozë poetike, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”-Kastriot , 2014

91. **”Krakëllimat e natës”**, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve “Fahri Fazliu”-Kastriot, 2014
92. **“Ndjekësit e enigmave”**, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”-Kastriot -2014
93. **“Atdheu i paçmuar”**Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve-“ Fahri Fazliu”- Kastriot, 2014
94. **”Psalm i harruar ”**,Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”Kastriot 2014
95. **”Për kë po bie moj kambanë”**, Poezi Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”-Kastriot, 2014
96. **“Mbi flokët e ullukëve”**, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
97. **“Menatë vijnë lejlekët”**, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
98. **“Loti i gotës së dehur”** , Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
99. **” Stina asnjansë”** , Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
100. **“Dëneste bashkë me erën”** Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
101. **“Druri i pikëlluar”**, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”- Kastriot, 2014
102. **“ Një grusht dashuri”**”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”- Kastriot, 2014

Katalogimi në botim – (CIP)

Biblioteka Kombëtare e Kosovës “Pjetër Bogdani”

821.18-1

Zaplluzha, Adem

Një grusht dashuri / Adem Zaplluzha. -
Kastriot : Shtëpia Botuese “ Fahri Fazliu”, 2014. -
122 f. ; 21 cm.

Shënime biografike për autorin : f. 113-121

ISBN 978-9951-664-18-9